

Uwaga na dzikie zwierzęta!

Coraz częstsze pojawianie się dzikich zwierząt w sąsiedztwie siedlisk, a nawet osiedli miejskich jest następstwem urbanizacji i ekspansji człowieka. Wiele gatunków zaadaptowało się do nowych warunków życia w pobliżu siedzib ludzkich, czego skutkiem jest wzrost ich liczebności oraz coraz częstsze sytuacje konfliktowe. Jako sprawcy ograniczania i modyfikowania przestrzeni życiowej dzikich zwierząt mamy moralny obowiązek w relacjach z nimi uwzględniać, obok swoich potrzeb, potrzeby i zwyczaje zwierząt.

JEŻELI STANIESZ „OKO W OKO” Z DZIKIM ZWIERZĘCIEM, PAMIĘTAJ:

- upewnij się, że nie odciąłeś zwierzęciu jedynej drogi ucieczki (gdyby tak się stało, zwierzę na pewno zaatakuje),
- nie wykonuj gwałtownych ruchów, zacznij się powoli wycofywać,
- nie patrz zwierzęciu w oczy (to wyzwanie do walki),
- nie uśmiechaj się uspokajająco (wystawienie zębów to w świecie zwierząt przegląd uzbrojenia i zapowiedź rychłej walki),
- nie bój się - zwierzę to wyczuje,
- jeżeli zwierzę ruszy lub ruszyło już do ataku masz dwie możliwości: walkę lub ucieczkę - jeżeli zdecydujesz się na podjęcie walki, możesz głośno krzyczeć i zdecydowanie ruszyć na zwierzę - może odpuści, choć nie możesz mieć pewności,
- jeżeli wybrałeś ucieczkę pamiętaj o kilku podstawowych zasadach: poruszaj się zakosami (tzw. zygzakiem), wiele zwierząt biega szybko, ale tylko prosto (to samo odnosi się również do pola ich widzenia) i nie wybieraj drogi pod górę,
- sprawdzonym rozwiązaniem jest wdrapanie się na drzewo - musisz być jednak świadomy, że zwierzę być może będzie czekać pod drzewem, wykazując się dużą cierpliwością.

BARDZO NIEBEZPIECZNE MOGĄ BYĆ ZWIERZĘTA CHORE NA WŚCIEKLIZNĘ!

Najczęściej są to **lisy i borsuki**, ale również mogą być to **psy, sarny, wiewiórki, jeże** i inne. Infekcja następuje przez kontakt ze śliną, krwią lub kałem chorego osobnika. Gdy zauważysz podejrzaną zachowującą się zwierzęta - nie uciekające przed człowiekiem - powiadom o tym leśniczego lub straż miejską. Jeśli zostałeś ugryziony natychmiast zgłoś się do lekarza. Nie zabieraj do lasu psa i nie wypuszczaj go bez opieki poza ogrodzony teren własnej działki. W przypadku jego zakażenia musi być bezwzględnie uśpiony.

NIE WOLNO KARMIĆ DZIKÓW!!!

Zbędne, niehandlowe płody rolne oddaj leśnikom.

Dokarmianie, wyrzucanie resztek pokarmów do niezabezpieczonych śmietników zachęca dziki do penetrowania zabudowań. Pozostawione w skrzynkach płody rolne, obecność pędraków i drutowców w sadzie lub trawnikach też stanowią wabik dla dzików. Ich przysmaki to kukurydza, ziarna zbóż, ziemniaki i żółędzie. Wykaszaj ugory, zwłaszcza przy zbiornikach i ciekach wodnych. Wysokie chwasty stanowią świetne schronienie i to głównie przez tereny ugorów dziki podchodzą do siedzib ludzkich.

Dziki zazwyczaj nie atakują bez ostrzeżenia. Gdy wejdiesz na ich teren ustawiają się w linię i zaczynają wydawać charakterystyczny dźwięk w Twoim kierunku - to dla Ciebie ostrzeżenie. Odyniec jest bardzo niebezpieczny tylko wtedy, gdy jest zraniony (np. podczas polowania). Od końca marca do początku jesieni należy uważać na lochy pilnujące warchlaków - bywają bardzo niebezpieczne, przeculone na punkcie bezpieczeństwa warchlaków. Jeśli zobaczysz pasiąstego prosiaczka lub usłyszysz cienie kwiczenie - lepiej się oddal! Locha z małymi wycofa się, jeśli tylko będzie miała gdzie i kiedy. Podobno agresję dzika budzą jaskrawe kolory.

Lis dla człowieka jest zupełnie niegroźny, chyba, że jest chory na wściekliznę. Małe liski podobne są do szczeniąt.

NALEŻY UNIKAĆ DOTYKANIA NIEZNANYCH ZWIERZĄT I NIE WYPUSZCZAĆ PSÓW POZA OGRODZENIE WŁASNEJ POSESJI LUB DZIAŁKI